

PRESEK

List za mlade matematike, fizike, astronome in računalnikarje

ISSN 0351-6652

Letnik **18** (1990/1991)

Številka 2

Strani 66-69, 65

Vilko Domajnko:

DESCARTESOVA GEOMETRIJSKA METODA REŠEVANJA KVADRATNIH ENAČB

Ključne besede: matematika, enačbe, geometrija.

Elektronska verzija:

<http://www.presek.si/18/1032-Domajnko-Descartes.pdf>

© 1990 Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije

© 2010 DMFA - založništvo

Vse pravice pridržane. Razmnoževanje ali reproduciranje celote ali posameznih delov brez poprejšnjega dovoljenja založnika ni dovoljeno.

DESCARTESOVA GEOMETRIJSKA METODA REŠEVANJA KVADRATNIH ENAČB

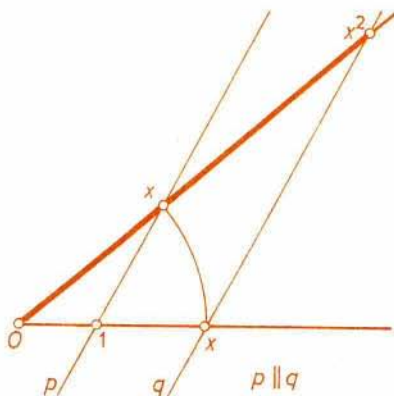
Leta 1637 je **Rene Descartes** (1596 - 1650) (slika 1) izdal svojo znamenito *Razpravo o metodi*. Knjigi, ki obdeluje predvsem področje filozofije, so dodana tri posebna poglavja: *Optika*, *Meteorji* in *Geometrija*. Z matematičnega stališča je najpomembnejše tretje poglavje, to je 116 strani dolga razprava o geometriji. Še več — to poglavje presega okvir *Razprav*, saj so matematiki danes skorajda enotnega mnenja, da gre začetke analitične geometrije iskati prav v Descartesovi *Geometriji*.

V začetnem poglavju *Geometrije* spregovori Descartes najprej o količinah in o njihovem zapisu. Elegantno se uspe otresti dotakratne miselnosti, ki je bila še zmeraj dediščina starih Grkov, da če z x označimo neko številsko vrednost, pomenita potem oznaki x^2 in x^3 zmeraj le ploščino kvadrata s stranico dolžine x oziroma prostornino kocke z robom dolžine x . Descartes je količino x^2 definiral kot četrti člen v razmerju

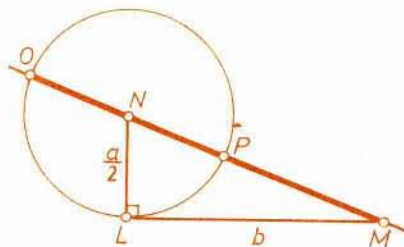
$$1 : x = x : x^2$$

Seveda lahko x^2 enostavno konstruiramo po geometrijski poti, če le poznamo vrednost števila x (glej sliko 2).

Svojo revolucionarno zamisel je Descartes ponazoril na primeru geome-

Slika 2

Slika 3

trijskega reševanja kvadratnih enačb. In ker je njegova metoda izvorna ter zanimiva, se seznanimo z njo nekoliko podrobneje.

Kvadratne enačbe je Descartes razdelil v tri različne tipe.

Enačba tipa

$$x^2 = ax + b^2 \quad (a > 0) \quad (1)$$

V ravnini najprej načrtajmo pravokotni trikotnik NLM s katetama $\overline{NL} = \frac{a}{2}$ in $\overline{LM} = b$, kakor kaže slika 3, zatem pa še krog s središčem v točki N in s polmerom \overline{NL} . Premica skozi točki N in M seče krožnico v točkah O in P . Descartes trdi, da je dolžina daljice OM rešitev zgornje kvadratne enačbe (1).

Za dokaz trditve označimo $\overline{OM} = x$. Potem je $\overline{PM} = x - a$. Po izreku o šopu premic, presekanem s krožnico, je

$$x(x - a) = b^2 \text{ ali } x^2 = ax + b^2$$

in dolžina daljice OM torej zares zadošča enačbi (1). S pomočjo Pitagorovega izreka pa ni težko izračunati njene dolžine

$$\overline{OM} = \overline{ON} + \overline{NM} = \frac{a}{2} + \sqrt{\frac{1}{4}a^2 + b^2}$$

Descartesova geometrijska metoda da tudi drugo rešitev $x^2 = -\overline{PM}$. Ker pa je ta negativna in ker je Descartes v svoji razpravi obstoj negativnih števil dosledno ignoriral, je seveda ni omenil.

Enačba tipa

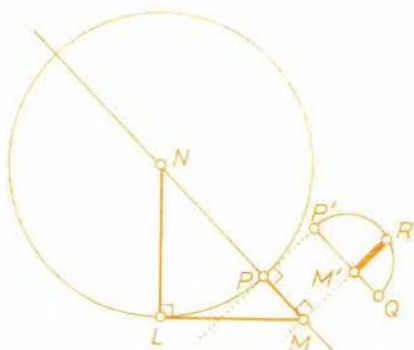
$$x^2 = -ax + b^2 \quad (a > 0) \quad (2)$$

Tudi v tem primeru bomo uporabili sliko 3. Odmislimo na njej oznake iz prejšnjega poglavja, naj bo sedaj raje $x = \overline{PM}$. Očitno je potem iz istega razloga kot pri enačbi (1) $x(x + a) = b^2$, druga rešitev enačbe (3) pa je znova negativna.

Za ilustracijo si sedaj oglejmo reševanje enačbe

$$x^4 = -8x^2 + 15$$

V tem primeru je $\overline{NL} = 4$ in $\overline{LM} = \sqrt{15}$. Descartes svetuje, da na izdelani risbi označimo $\overline{PM} = x^2$. Ves problem se začne s konstrukcijo $\sqrt{15}$, ki jo prepustimo bralcu, zaključiti pa se v konstrukciji kvadratnega korena iz dolžine daljice PM , kar kaže slika 4.

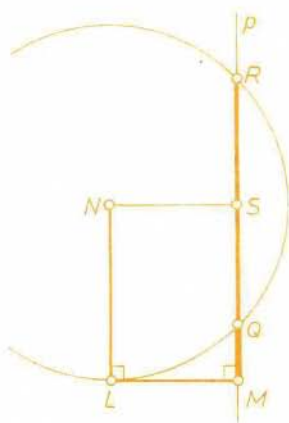
Slika 4

Bralec naj enačbo reši tudi po znani algebraični poti in primerja dobljeno rešitev z dolžino daljice $M'R$, ki jo je izmeril na svoji risbi.

Enačba tipa

$$x^2 = ax - b^2 \quad (a > 0) \quad (3)$$

Na poti do rešitve te enačbe Descartes spet začne s pravokotnim trikotnikom NLM , pri čemer sta dolžini katet $\overline{NL} = \frac{a}{2}$ in $\overline{LM} = b$. V točki M postavi premico p , ki je pravokotna na premico skozi točki L in N , nato pa načrta krog s središčem v točki N in s polmerom \overline{NL} . Krožnica seče premico p v točkah Q in R (glej sliko 5).

Slika 5

Descartes trdi, da sta dolžini \overline{MQ} in \overline{MR} rešitvi enačbe (3).

$$\begin{aligned} \overline{NL} &= 4 \\ \overline{LM} &= \sqrt{15} \\ \overline{PM} &= \overline{P'M'} \\ \overline{M'Q} &= 1 \\ \overline{M'R} &= x = \sqrt{\overline{PM}} \end{aligned}$$

LIVRE PREMIER. 103

angle, iufques a O, en forte qu'N O foit efgale a NL, la toute OM est ζ la ligne cherchée. Et elle s'exprime en cete forte

$$\zeta \approx \frac{1}{2} a + \sqrt{\frac{1}{4} a^2 + b^2}$$

Que si l'ay $y \approx \dots a y + b b$, & qu' y foit la quantité qu'il faut trouver, je fais le mefme triangle rectangle N L M, & de fa baze M N j'oste N P efgale a NL, & le reste P M est y la racine cherchée. De façon que l'ay $y \approx \frac{1}{2} a + \sqrt{\frac{1}{4} a^2 + b^2}$. Et tout de mefme si l'aurois $x \approx \dots a x + b^2$. P M feroit x . & l'aurois $x \approx \sqrt{\frac{1}{4} a^2 + \frac{1}{2} a a + b^2}$ & ainfi des autres.

Enfin si l'ay

$$\zeta \approx a x - b b$$

je fais NL efgale à $\frac{1}{2} a$, & LM efgale à b côme deoüt, puis, au lieu de joindre les points M N, je tire M Q R parallele a L N. & du centre N par L ayant defcrit vn cercle qui la coupe aux points Q & R, la ligne cherchée ζ est M Q, oubié MR, car en ce cas elle s'ex-

Slika 6

Po izreku o šopu premic, presekanem s krožnico, je namreč $\overline{MR} \cdot \overline{MQ} = \overline{LM}^2$. Zaradi simetrične lege točk R in Q glede na točko S pa velja

$$\overline{MQ} + \overline{MR} = 2 \cdot \overline{NL} = a$$

Če označimo $\overline{MQ} = x$ ali pa $\overline{MR} = x$, dobimo $(a - x)x = b^2$, torej $x^2 = ax - b^2$. V obeh primerih sta dolžini \overline{MQ} in \overline{MR} zares rešitvi enačbe (3). Njuno numerično vrednost pa izračunamo takole

$$\begin{aligned}\overline{MQ} &= \overline{MS} - \overline{SQ} = \frac{a}{2} - \sqrt{\frac{1}{4}a^2 - b^2} \\ \overline{MR} &= \overline{MS} + \overline{SQ} = \frac{a}{2} + \sqrt{\frac{1}{4}a^2 - b^2}\end{aligned}$$

Vrednost pod korenem $\sqrt{\frac{1}{4}a^2 - b^2}$ je vsaj v principu lahko negativna, a pogled na risbo 5 nam pove, da ne more biti $b^2 > \frac{1}{4}a^2$.

Descartes je **enačbe tipa**

$$x^2 = -ax - b^2 \quad (a > 0)$$

v svoji obravnavi kar izpustil, saj pri nobeni izbiri koeficientov a in b nimajo pozitivnih rešitev.

Na koncu velja omeniti, da predstavljeni izsek iz Descartesovega dela ni njegov najznačilnejši vzorec. Tokrat je bila lahkoumljivost te vsebine tista, ki je pisca spodbudila k pričujočemu članku.

In nenazadnje — tudi bralec naj za svoj kratek čas grafično poišče rešitve naslednjih enačb:

$$x^2 - 2x - 8 = 0$$

$$x^2 + 3x - 8 = 0$$

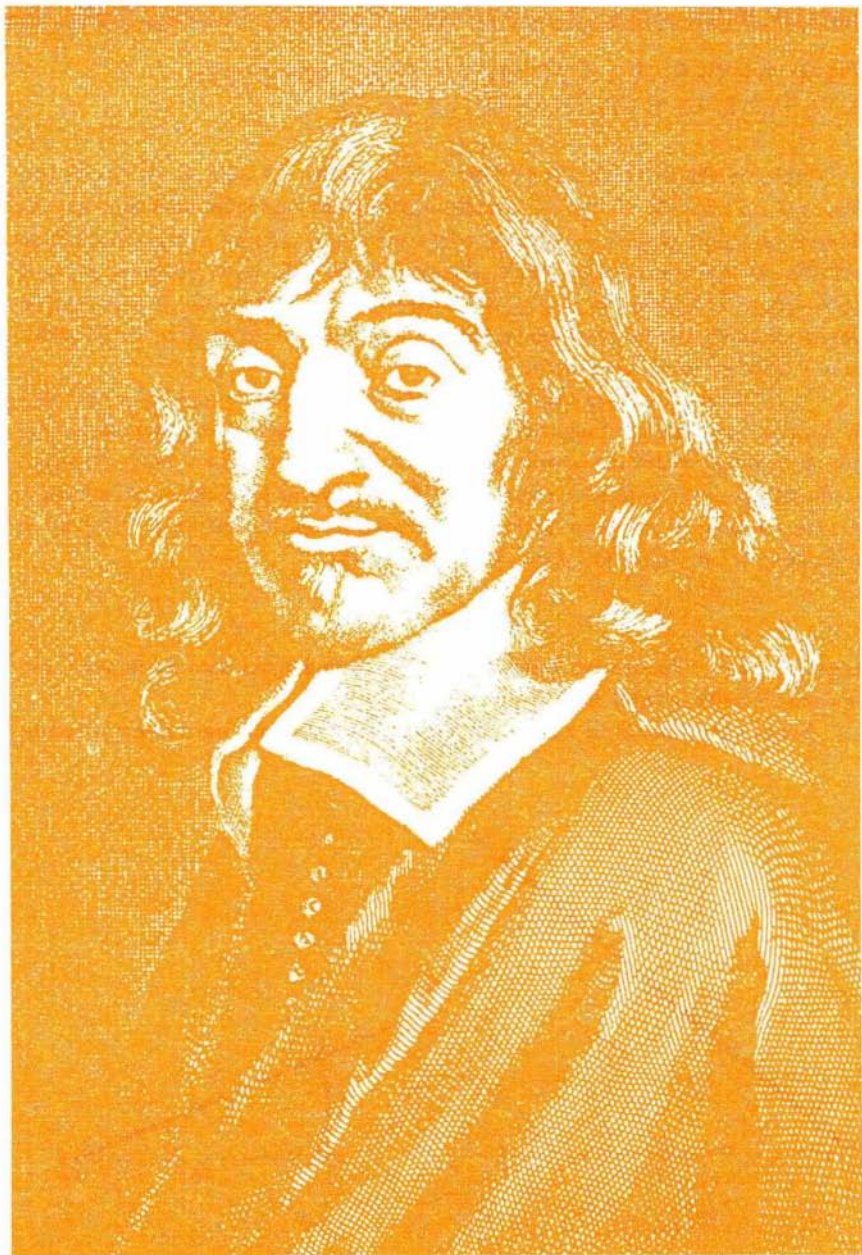
$$x^8 + 4x^4 - 8 = 0$$

$$x - 8\sqrt{x} + 8 = 0$$

Vilko Domajnko

Literatura:

1. *The Geometry of Rene Descartes*, Dover Publications, New York, 1954
2. Carl B. Boyer, *A History of Mathematics*, John Wiley & Sons, 1968

Slika 1. René Descartes (1596-1650)